

виконавчо-розпорядчої діяльності, а також громадськими організаціями щодо раціонального використання, відновлення, поліпшення стану атмосферного повітря як сприятливого середовища для існування людини, тваринного і рослинного світу з метою створення здорового оточення існування та для життєдіяльності людини;

– з метою уніфікації законодавства у сфері охорони атмосферного повітря пропонуємо прийняття єдиного кодифікованого акта – Повітряноохоронного кодексу України, в якому більш детально має бути відображено питання щодо: чіткого визначення переліку, статусу та компетенції суб'єктів охорони атмосферного повітря; виключного переліку нормативів у сфері охорони атмосферного повітря; напрямів охорони атмосферного повітря; основ дозвільної діяльності та процедурних правил у зазначеній сфері; механізму застосування заходів впливу до порушників чинного законодавства, а також відшкодування шкоди в результаті порушеного права тощо.

Література

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про внесення змін до закону України "Про охорону атмосферного повітря" : Закон України від 21 червня 2001 року № 2556-III // Відомості Верховної Ради України. ? 2001. ? № 48. ? Ст. 252.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення : від 7 грудня 1984 року № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.

АДМІНІСТРУВАННЯ В ГАЛУЗІ ТРАНСПОРТУ

Транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва і покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях. Розвиток і вдосконалення транспорту здійснюється відповідно до державних цільових програм з урахуванням його пріоритету та на основі досягнень науково-технічного прогресу і забезпечується державою. Відносини, пов'язані з діяльністю транспорту, регулюються законами України, кодексами (статутами) окремих видів транспорту, іншими актами законодавства України.

Державне управління в галузі транспорту має забезпечувати:

- своєчасне, повне та якісне задоволення потреб населення і суспільного виробництва в перевезеннях та потреб оборони України;
- захист прав громадян під час їх транспортного обслуговування;
- безпечне функціонування транспорту;
- додержання необхідних темпів і пропорцій розвитку національної транспортної системи;
- захист економічних інтересів України та законних інтересів підприємств і організацій транспорту та споживачів транспортних послуг;
- створення рівних умов для розвитку господарської діяльності підприємств транспорту;
- обмеження монополізму та розвиток конкуренції;
- координацію роботи різних видів транспорту;
- ліцензування окремих видів діяльності в галузі транспорту;
- охорону навколишнього природного середовища від шкідливого впливу транспорту.

Державне управління діяльністю транспорту здійснюється

шляхом проведення та реалізації економічної (податкової, фінансово-кредитної, тарифної, інвестиційної) та соціальної політики, включаючи надання дотацій на пасажирські перевезення. Державне управління в галузі транспорту здійснюють центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту – Міністерство інфраструктури України, місцеві Ради народних депутатів та інші спеціально уповноважені на те органи відповідно до їх компетенції. Перевезення пасажирів, вантажів, багажу та пошти, надання інших транспортних послуг, експлуатація і ремонт шляхів сполучення здійснюються залізницями, пароплавствами, портами (пристанями), автомобільними, авіаційними, дорожніми підприємствами та організаціями, якщо це передбачено їх статутами.

Підприємства транспорту здійснюють перевезення та надання послуг на основі державних контрактів, державних замовлень і договорів на перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти з урахуванням економічної ефективності провізних та переробних можливостей транспорту. Економічні відносини підприємств транспорту, що виникають у процесі перевезення, ґрунтуються на принципах взаємної вигоди, рівної та повної відповідальності.

Управління єдиною транспортною системою України здійснює Міністерство інфраструктури України. Забезпечення функціонування усіх видів транспорту, технічного прикриття та відбудови шляхів сполучення в особливий період покладається на Міністерство інфраструктури України, якому надається право залучати для виконання цих завдань структурні підрозділи та транспортні засоби підприємств (об'єднань), установ і організацій незалежно від форм власності.

Авіаційний транспорт. До складу авіаційного транспорту входять підприємства повітряного транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти, аерофотозйомки, сільськогосподарські роботи, а також аеропорти, аеродроми, аероклуби, транспортні засоби, системи управління повітряним рухом, навчальні заклади, ремонтні заводи цивільної авіації та інші підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, що забезпечують роботу авіаційного транспорту.

Автомобільний транспорт. До складу автомобільного транспорту входять підприємства автомобільного транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти, авторе-

монтні і шиноремонтні підприємства, рухомий склад автомобільного транспорту, транспортно-експедиційні підприємства, а також автовокзали і автостанції, навчальні заклади, ремонтно-будівельні організації та соціально-побутові заклади, інші підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, що забезпечують роботу автомобільного транспорту.

Література

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30.
2. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19.06.2003 № 964-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 44.
3. Про транспорт : Закон України від 10.11.1994 № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51.
4. Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період : Закон України від 20.10.1998 № 194-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 52.
5. Про стратегічний оборонний бюлетень : Указ Президента України від 29.12.2012. – № 771/2012 // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 55.

УДК 35.07.537 (043.2)

Лабач В. Р.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Колпаков В. К., д.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ НА АВІАЦІЙНОМУ ТРАНСПОРТІ

За даними Міжнародної організації цивільної авіації, відносні показники рівня безпеки польотів у вітчизняній галузі цивільної авіації значно гірші від середніх загальносвітових показників. За останні десять років страхові компанії відшкодували збитків від